

در بابان باینڈر و تجاوز صهیونی امریکایی به ایران

حمید الماسی نیا - با نگاهی عمیق به تاریخ نظامی ایران، می‌دانیم که هر نماد و ابزار دفاعی، روایتگر روح مقاومت و استراتژی‌های دفاعی کشور است و در تاریخ پرافتخار نظامی ایران، تجهیزات و

نمادهای مقاومت همواره نشان‌دهنده روحیه پایداری و اراده قوی ملت بوده‌اند. «در بابان باینڈر» یکی از نمادهای قدرت و مقاومت نظامی ایران در دوره‌های مختلف بوده و در تاریخ نظامی ایران، نقش کلیدی در دفاع از مرزها و منافع ملی ایفا کرده است که حتی در شرایط تحریم و فشارهای خارجی، همچنان نمادی از پایداری و دفاع ساحلی محسوب می‌شود.

در طول دهه‌های گذشته، «دریابان باینڈر» نمادهای پایداری و مقاومت در برابر تهدیدات منطقه‌ای و خارجی محسوب شده‌اند و بدون نیاز به حمایت‌های خارجی، توانست نقش کلیدی در حفاظت از مرزهای آبی و منافع ملی ایفا کنند و در مقاطع مختلف، در یادار باینڈر نماد خودکفایی و نبوغ داخلی در حوزه نظامی بوده است. علیرغم فشارهای سیاسی، باینڈر نشان دادند که طراحی و توسعه فناوری داخلی می‌تواند هم‌پای قدرت‌های خارجی باشد و این نماد مقاومت، در واقع نشان‌دهنده روحیه اراده، پایداری و استقلال ایران در مقابل تهدیدات است.

آمریکا و رژیم اسراییل با حملات نظامی به زیرساخت‌ها، نمونه‌ای از فشارهای نظامی و سیاسی فرامی بر ایران را تجربه کرد و این تهاجم، نه تنها یک حمله نظامی بلکه نمادی از چالش‌های استراتژیک و عملیاتی کشور بوده و در مقابل قدرت‌های جهانی بود که در نتیجه این عملیات، ساختار دفاعی و استراتژیک ایران هوشمندانه توسعه یافت و بسا روی آوری به فناوری‌های داخلی، تقویت استراتژی‌های دفاع ساحلی و دریایی و تمرکز بر روحیه مقاومت از جمله راهکارهای کشور برای مقابله با فشارهای خارجی بود.

نمونه‌ای از فشارهای خارجی که بسا قدرت و استراتژی‌های دریایی ایران را تحت آزمون شدید قرار داد که در این دوره، ایران سعی کرد با توسعه تجهیزات، استراتژی‌های جنگ دریایی و دفاع ساحلی، مقابل حملات آمریکا بایستد.

«دریابان باینڈر» نماد استمرار مقاومت و استقلال در بُعد داخلی است، نمادی از توانمندی در برابر تهدیدهای منطقه‌ای و داخلی بود و در طرف مقابل، تهاجم صهیونی -امریکایی نشان‌دهنده چالش‌های جهانی و فشارهای فراسرزمینی است که کشور در مقابل آن، به استراتژی‌های نوین و توسعه فناوری‌های بومی روی آورده است.

در نتیجه، این دو نشان‌دهنده‌ی یک روایت است ایران همواره بر پایه تجهیزات داخلی و روحیه مقاومت داخلی استوار بوده و در مقابل تهدیدات خارجی، با استراتژی‌های هوشمندانه، مسیر حفظ منافع ملی را طی می‌کند.

در نهایت، چه در دوران‌های سخت و چه در شرایط بحرانی، این نمادهای مقاومت هستند که هویت و شخصیت ملی ما را تعریف می‌کنند و ایران همچنان در مسیر پایداری و استقامت گامی محکم برمی‌دارد و این پرچم نمادهای داخلی، همچون «دریابان باینڈر»- نماد اراده، استقلال و مقاومت کشور در برابر چالش‌های داخلی و خارجی است و در آینده نیز نیازمند ادامه همین راه است که با توسعه فناوری‌های داخلی، تقویت روحیه مقاومت، و ساختن استراتژی‌های هوشمندانه برای تامین امنیت و منافع ملی است. این روایت، تصویری است از اراده ملت، که با تلاش و مقاومت داخلی، در کنار استراتژی‌های خارجی و مقابله با چالش‌های منطقه‌ای و جهانی، مسیر امنیت و استقلال خود را پیموده است. آینده کشور نیازمند استمرار این رویکرد و توسعه فناوری‌های بومی است، تا همچنان نماد مقاومت و پیروزی باقی بماند.

نظامی، مسیر خود را تغییر دهد. دانشگاه‌ها، کارخانه‌ها، شرکت‌های دانش‌بنیان، پایگاه‌های نظامی پیشرفته و مهم‌تر از همه، «اراده مردم» در کوچه و بازار و مسجد و دانشگاه، ثابت کرده که این سرزمین زنده است. نه تحریم، ترامپ را به نتیجه می‌رساند و نه تهدید، اسرائیل را به امنیت می‌رساند. مردم ایران با یسارآوری تاریخ خود می‌دانند که کاخ سفید، در دهه‌های مختلف، بارها بر طبل جنگ کوبیده؛ از کودتای ۲۸ مرداد گرفته تا حمله به طیس و تحریم‌های فلج‌کننده، اما هر بار با شکست یا عقب‌نشینی مواجه شده است. تفاوت امروز در شفافیت کامل ماهیت آمریکااست؛ دیگر کسی در ایران تردید ندارد که هدف، حذف هویت مستقل ایران و غارت منابع آن است. این شفافیت، خود ویژگی‌ای که ایران را از بسیاری از ملت‌های منطقه متمایز می‌کند، «خستگی ناپذیری» است. در سی سال گذشته، بسیاری از کشورهای منطقه در برابر اولین

در نشست اتاق تهران مطرح شد:

حکمرانی تنگه هرمز بابهره‌گیری از ظرفیت‌های بخش خصوصی پیگیری شود

بین‌المللی، تنگه هرمز می‌تواند فرصت‌های قابل توجهی برای بخش خصوصی در حوزه‌هایی مانند خدمات بندری، لجستیک، بیمه، تامین مالی و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های دریایی فراهم کند. در ادامه این جلسه پیمان سنندجی، رئیس کمیسیون حمل و نقل اتاق تهران نیز با تاکید بر ضرورت پژوهش در زمینه حکمرانی آبراه‌های بین‌المللی در سایر نقاط جهان و ایجاد یک الگوی مناسب حکمرانی در این زمینه گفت: حکمرانی ضعیف به از دست رفتن کیرودرها و بازارهای رقابتی می‌انجامد. بر همین اساس، با نگاه به تجربه‌های حکمرانی سایر آبراه‌ها در جهان، می‌توان سازو کاری مناسب در این زمینه ارائه کرد.

وی با اشاره به حکمرانی اشتراکی تنگه مالااکا که در میان سه کشور اندونزی، مالزی و سنگاپور قرار گرفته است، خاطر نشان کرد: حکمرانی مسیرهای حمل و نقل دریایی مانند آنچه در سایر تنگه‌ها مشاهده می‌شود، باید دربرگیرنده منافع مشترک طرفین و مبتنی بر مرام‌نامه‌های تجاری باشد.

سنندجی، بر ضرورت ایجاد مسیرهای جایگزین تجاری تاکید کرد و گفت: حکمرانی موفق، زمانی اتفاق می‌افتد که جایگزین‌هایی وجود داشته باشد. حفظ بازارهای

هرمز از جمله کنوانسیون دریای سرزمینی و منطقه نظارت و کنوانسیون حقوق دریاه‌ا، این آبراه را یکی از حیاتی‌ترین گلوگاه‌های تجارت و انرژی جهان دانست و گفت: پیش از آغاز جنگ، روزانه بین ۱۶ تا ۲۰ میلیون بشکه نفت از این مسیر عبور می‌کرد که حدود یک‌چهارم تجارت نفتی جهان را در بر می‌گرفت. علاوه بر آن، بیش از ۵۰ درصد تجارت کالایی کشورهای منطقه نیز از طریق این تنگه انجام می‌شود.

به گفته وی، موقعیت جغرافیایی خاص تنگه با عرض محدود مسیر کشتیرانی، عمق مناسب و امکان کنترل تردد، آن را به نقطه‌ای راهبردی برای امنیت انرژی و تجارت جهانی تبدیل کرده است به‌طوری‌که هرگونه اختلال در آن، تبعاتی فراتر از منطقه دارد و به افزایش هزینه‌های بیمه و حمل و نقل می‌انجامد.

خانی در ادامه با اشاره به ظرفیت‌های اقتصادی این آبراه تاکید کرد: در صورت استقرار یک نظام حکمرانی پایدار و مبتنی بر تفاهم بین‌المللی، امکان بهره‌برداری اقتصادی از تنگه هرمز از طریق ابزارهایی مانند دریافت عوارض عبور، مدیریت ایمنی و ناوبری، ایجاد کنسر سیوم‌های منطقه‌ای و توسعه خدمات پشتیبانی دریایی وجود دارد.

وی توضیح داد که در صورت کاهش تنش‌ها و رفع موانع

«سرآمد» بررسی می‌کند؛

دزدان دریایی کاخ سفید مقابل عظمت تاریخ یک ملت

گروه تحلیل، امید ایرانی – این روزها، واژه‌ها از کام سیاستمداران آمریکایی چنان بیرون می‌آیند که گویی پرده از چهره واقعی امپراتوری پوشالی آن‌ها برداشته می‌شود. «ما مثل دزدان دریایی هستیم!» این جمله را کسی بر زبان آورد که بر صندلی ریاست‌جمهوری ایالات متحده تکیه زده است؛ مردی با لغظاتی‌های آتشین و رفتاری که بیش از هر چیز یادآور غارتگران قدیم دریاهاست. دونالد ترامپ، با صراحتی وصف‌ناپذیر، به جهانیان فهماند که ارزش‌های پشت نقاب حقوق بشر و دموکراسی، چیزی جز طعمه‌چینی برای تصاحب منابع دیگران نیست.

به گزارش اقتصادسرآمد، اما این بار، طعمه، ملتی است که تاریخ هزاران ساله‌اش، ورق‌هایی سخت‌تر از این را به خود دیده است. ملتی که بر تارک عالم، نام «ایران» را با خون دل و هوشمندی نیاکانش نگه داشته است. آمریکا و اسرائیل، در جنگی تمام‌عیار اقتصادی، رسانه‌ای و روانی، و همچنین تهدید نظامی آشکار، سعی در به زانو درآوردن این مردم دارند. آن‌ها گمان می‌کنند با فشار، تحریم و تهدید، می‌توانند کشتنی عظیم تاریخ ایران را از مسیرش منحرف کنند. اما غافل از اینکه این کشتی، هزاران سالال طوفان به خود دیده و سکاندار آن، نه یک شخص که روحیه «مقاومت» است.

برای درک عمق ایستادگی مردم ایران، باید به گذشته‌ای سفر کرد که این سرزمین همواره بر محور «نه گفتن» به زورگویان چرخیده است. از روزگار هخامنشیان که در برابر یونانیان متحد، از

کاری که ترامپ در شرایط کنونی به ایران انجام می‌دهد، نمایش قدرت برای رای آوری داخلی و حفظ چهره در برابر لابی اسرائیل است. اما مردم ایران فریب این نمایش‌ها را نمی‌خورند. آن‌ها که در دوران کرونا تحریم دارو را دیدند، در تحریم غذا و نان و دارو ایستادگی کردند، امروز نیز همچون کوه در برابر تندبادهای لغظاتی، استوار خواهند ماند.

رقابتی، مستلزم استفاده از مسیرهای جایگزین حمل و نقل و پشتیبانی‌هایی در این زمینه است. به گفته رئیس کمیسیون حمل و نقل اتاق تهران، بخش خصوصی تمام تلاش خود را برای توسعه ارتباطات تجاری کار بسته و سعی می‌کند راهکارهایی را برای عبور از چالش‌های پیش‌آمده به‌دلیل جنگ تحمیلی ارائه کند تا چرخه تجارت به کار خود ادامه دهد.

مریم تاج‌آبادی، عضو هیئت‌نمابندگان اتاق تهران نیز با اشاره به رشد برخی کشورهای حاشیه خلیج فارس در چند دهه اخیر با تکیه بر دانش و نیروی انسانی متخصص ایرانی پیشنهاد کرد که در صورت تدوین یک نظام حکمرانی در ارتباط با تنگه هرمز، کسب درآمد از این آبراه با رویکرد توسعه پایدار انجام شود. تاج‌آبادی گفت: نگهداری نیروی کار متخصص و مشارکت آن‌ها در پروژه‌های تخصصی با نگاه به توسعه پایدار، علاوه بر حفظ محیط‌زیست باعث رشد اقتصادی و کسب درآمد می‌شود.

دباکو حسینی، معاون مطالعات اقتصادی و آینده‌پژوهی اتاق تهران در بخش دیگری از این نشست، ضمن تاکید بر ضرورت دوری از هیجانات در شرایط کنونی، اعلام کرد: اتاق‌های بازرگانی در توسعه دیپلماسی اقتصادی نقشی کلیدی دارند و در این شرایط می‌توانند گفت‌وگوهای اثر بخشی را با فعالان بخش خصوصی کشورهای منطقه آغاز کنند. سرمایه‌گذاری در اشتراکات فرهنگی و اقتصادی، ایجاد تنوع در مسیرهای تجاری و تلاش برای کاهش ناطمیناتی‌ها در منطقه به‌هکاری دولت و بخش خصوصی نیز قابل پیگیری است.

معاون مطالعات اقتصادی و آینده‌پژوهی اتاق تهران با بیان این‌که در حال حاضر تجار ایرانی ناگزیر به یافتن مسیرهای جایگزین تجساری و انتقال کالاها از طریق سایر مرزها هستند، نقش تنگه هرمز را در توسعه تجارت بین‌المللی پررنگ خواند. حسینی همچنین گزارشی از وضعیت آبراه‌های مشابه در سراسر جهان ارائه کرد و پژوهش در این زمینه و ارائه بیانیه‌هایی از سوی اتاق‌های بازرگانی در این خصوص را ضروری دانست.

محمدرضا نجفی منش، رئیس کمیسیون بهبود محیط کسب و کار و رفع موانع تولید اتاق تهران نیز در پایان این نشست بر ضرورت ارائه پیشنهادات مکتوب از طرف بخش خصوصی برای دوره پساجنگ و آغاز گفت‌وگوهای ساختار یافته با دولت در زمینه حکمرانی تنگه هرمز تاکید کرد.